שבעת ימים פרק ראשון יומא יט.

גמ׳ תנא ללמדו חפינה. מוליכין אותו לבית אבטינס שסם הקטרת מצוי: **לשכת פרהדרין.** ליתן שם: **לשכת אבטינס.** ללמוד חפינה: **על גגה.** היה בית הטבילה מי מעיין היו באין לשם כרומה: **מסיבה.** כנין אבנים מעגלות מגגלות וסובבות במקיף עמוד כמין עץ גלגל של גת: (ד) **לגג בית הפרוה.** לעלות לה דרך המסיבה: **לשכת הגולה.** על שם בור שכרו שם עולי גולה: **אחורי שתיהן.** ללשכת הגולה וללשכת הגזית: **וגג שלשתן שוה.** קירות אחד לשלשתן: **שער הדלקה שער הקרבן.** לא ידעתי למה נקרא שמם כך: **שער המים.** שבו מכניסין לגומות של מים של ניסוך מחג כך מפרש בשקלים (פ״ו מ״ג): **ועשרה קדושין.** ידיו ורגליו מן הכיור: **בו ביום.** ביום״כ ולקמן (דף לב.) יליף להו מקראי וכולן בקדש כדמפרש: **על גג בית פרוה.** שהיתה בנויה בתוך עזרה מקודשת: **חוץ מזו.** טבילה לאשה שאינה באה בשביל יום״כ שאף כל ימות השנה שניהו בפ״ג (דף ל:) אין אדם נכנס לעזרה אפילו טהור עד שיטבול אבל טבילות הבאות מחמת יום״כ בעינן מקום קדוש דהכי מיבע כהו ולמן אם בשרו במים במקום קדוש (ויקרא טו): **וכלה לשכתו היפה.** אלמא לשכה יש לו בדרום: **ומסתברא לשכת פרהדרין.** שהוא יש שם בדרום הוא אצל בית הטבילה חול: **מאי טעמא מקדים קאי כו׳.** כשהוא משכים לנקר כל שבעה עומד ממטתו: **ומיסך רגליו ועובל.** התם על גב שער המים שהיא על גבה בעודי החומה מתוקן בית טבילת חול ומעיין משוך שם באמה מעין עיטם כדלקמן (דף כח.) וכל המיסך רגליו טעון טבילה ליכנס בעזרה ואזיל לצפון לשכתו השניה ללמוד חפינה ואתי לבית המקדש ועביד עבודה כוליה יומא כדתנן (לעיל דף יד.) כל שבעת הימים הוא זורק את הדם וכו׳: **לבהדי פניא מדו עליה.** כדאמרינן ברים פירקין: **ואזיל לדרום וטבל.** על שער המים כר״ע דאמר (שם) טהור שנפל עליו הזאה טומאתו: **ונייח.** הולך ושוכב בלשכת פרהדרין אשר אצל בית הטבילה: **דאי אמרת לשכת פרהדרין.** שהוא יש בה הוא בצפון ורחוקה מבית הטבילה הטרחתו כל העמל הזה: **מקדים קאי ומיסך רגליו.** כדרך כל המשכימין: **ואזיל לדרום.** לשער המים: **ועכל וגמר חפינה.** התם בבית אבטינס אשר שם ואזיל לבית המקדש וכו׳: **אלמא לא.** קושיא היא כלומר וכי לא טוב לך להטריחו מטרחינן ליה מדעת דאי לדוקי הוא ואינו ירא שמים לקבל עליו טורח המקדש ליפרוש מן הכהונה גדולה ולא יקבלנה ממחילה וטוב לנו שהרי הן משנין את עבודה כדלקמן בשמעתין: **ת״ל.** אפילו אדם כשר הוא טוב לנו להטריחו כדי שלא תזוח דעתו עליו להתגאות בכתר כהונה: **דאי לא תימא הכי.** (ה) דלא בעינן לאטרוחיה ליעבד שמי לשכויתיו בהדי הדדי: **לימא פיהוי.** ממני דקתני אמה שלותו תיובתא דרב הונא כו׳: **הני כהני.** בהקרבת קרבנותיו (ו) שלוחי דרחמנא ניהו ולא שלוחיו ונפקא מינה דאם הוא מודר הנאה ממנו מותר לו שיקריב עליו קרבנותיו כדתנן בנדרים (דף לה.): הכי

ששם מדיחין (ז)(קדשי) קדשים. הא דאמרינן לעיל (דף טז.) דשולחנות היו בעזרה להדיח עליהן הקדשים וכדכתיב בהדיא ביחזקאל (ח) י״ל דבשר קדשים מדיחין על השולחנות אבל קרני קדשים שיש בהן פרש ומאיסי מדיחין אותם בלשכת המדיחין (ט): **לשכת** בית הפרוה. וא״ת מאי שנא דכי תנא להו בריש נקט לשכת המלח ולשכת בית הפרוה ולשכת המדיחין וכי מפרש להו מפרש לשכת המדיחין והדר לשכת הפרוה וי״ל אי הוי מפרש לשכת בית הפרוה בריש הוי ליתני ועל גגה היה כהן טובל כו׳ ואכתי לא קתני הוי סליק להתם להכי תנא לשכת המדיחין בריש ומשם היתה מסיבה לגג בית הפרוה אמנם לאיתי במסכת מדות (פ״ה מ״ג) ושם מפרש לשכת הפרוה בריש כי סידרא דריש וגם במקצת ספריס שלנו יש כמו כן בכאן: מי

גמ׳ תנא ללמדו חפינה אמר רב פפא שתי לשכות היו לו לכ״ג אחת לשכת פרהדרין ואחת לשכת בית אבטינס אחת בצפון ואחת בדרום אחת בצפון דתנן (א)א״ר לשכות היו בעזרה ג׳ בצפון וג׳ בדרום שבדרום לשכת המלח לשכת הפרוה לשכת המדיחין לשכת המלח נותנין מלח לקרבן לשכת הפרוה (ב)ששם היו מולחין עורות קדשים ועל גגה היתה בית טבילה לכ״ג ביו״כ לשכת המדיחין שם היו מדיחין קרבי קדשים ומשם מסיבה עולה לגג בית הפרוה ג׳ שבצפון לשכת העץ לשכת הגולה לשכת הגזית לשכת העץ אמר ר׳ אליעזר בן יעקב שכחתי מה היתה משמשת אבא שאול (ג)אומר לשכת כ״ג היתה אחורי שתיהן וגג שלשתן שוה שם היה בור הגולה והגלגל נתון עליו ומשם מספיקין מים לכל העזרה לשכת הגזית (ד)שם היה סנהדרין של ישראל יושבת ודנה את הכהנים ומי שנמצא בו פסול היה לובש שחורים ומתעטף שחורים ויצא והלך לו ושלא נמצא בו פסול היה לובש לבנים ומתעטף לבנים ונכנס ומשמש עם אחיו הכהנים אחת בדרום דתנן (ה)שבעה שערים היו בעזרה ג׳ בצפון וג׳ בדרום ואחד במזרח שבדרום שער הדלקה שני לו שער (ו) הקרבן שלישי לו שער המים שבמזרח שער נקנור (ז)ושתי לשכות היו שם אחת בימינו ואחת בשמאלו אחת לשכת פנחס המלבש ואחת לשכת עושי חביתין (ח)שבצפון (ט)שער ניצוץ (י) בנין אכסדרה היה ועלייה בנויה לו על גביו ושם כהנים שומרים מלמעלה ולוים מלמטה (יא) ושלפנים הימנו החיל שני לו שער הקרבן שלישי לו שער בית המוקד ותניא (יב)חמש טבילות ועשרה קדושין טובל כ״ג ומקדש בו ביום (יג)וכולן בקודש [על גג] בית הפרוה חוץ מזו שהיתה בחול על גבי שער המים ובצד לשכתו היתה ולא ידענא אי לשכת פרהדרין בצפון ולשכת בית אבטינס בדרום או לשכת בית אבטינס בצפון ולשכת פרהדרין בדרום ומסתברא דלשכת פרהדרין בדרום הואי מאי טעמא מקדים קאי ומיסך את רגליו וטביל ואזיל לצפון וגמר חפינה ואתי לבית המקדש (יד)ועביד עבודה כולי יומא לבהדי פניא מדו עליה והדר אזיל לדרום וטביל ונייח דאי אמרת לשכת פרהדרין בצפון מקדים קאי ומיסך רגליו ואזיל לדרום וטביל וגמר חפינה ואתי לבית המקדש ועביד עבודה כוליה יומא להדי פניא מדו עליה והדר אזיל לדרום וטביל ובעי מהדר ומיזל לצפון ומינה ומי טרח מטרחינן ליה כולי האי אלמה לא מטרחינן ליה טפי דאי צדוקי הוא ליפרוש אי נמי שלא תזוח דעתו עליו דאי לא תימא הכי נעבדינהו לתרוייהו בהדי הדדי אי נמי תסגי ליה בחדא: ואמרו לו אישי כהן גדול וכו׳: לימא תהוי תיובתא דרב הונא בריה דרב יהושע (טו)דאמר רב הונא בריה דרב יהושע (טז)הני כהני שלוחי דרחמנא ניהו דאי אמרת שלוחי דידן נינהו מי

מסורת הש״ס

(א) מדות פ״ה מ״ג ע״ש. (ב) [מנחות כח: וע״ש בתוס׳]. (ג) תמיד פז. מדות פ״א מ״ד, ד) [תמיד פה: מדו׳ פ״א מ״ה]. (ה) [לקמן ל. לח. עח. זבחים יט:]. (ו) [לעיל יד:]. (ז) קדושין נג: נדרים לה:. (ח) [ל״ל קרבנותיו יעכ״ן]. (ט) [ל״ל קרבן]. (י) עי׳ תוי״ט ד״ה לשכת המדיחין.

הגהות הב״ח

(א) גמ׳ אני לו שער (הקרבן) מו״מ וי״ב פ״ח הבכורות: (ב) שם שבלפון שער ניצן וכמין אכסדרה היה: (ג) שם יוליס מלמטה (וזלפנים ממנה המלו) תא״מ וי״ב פ״א ופתח היה לו לחיל: (ד) רש״י ד״ה עולה לגג בית הפרוה: (ה) ד״ה דאי לא תימא הכי אלא לא בעינן לאטרוחיה:

תוס׳ ישנים

לשכת הפרוה ששם מולחין עורות קדשים. היינו לשכת המלח הנזכר [בהקומץ] רבה (דף כח:) בכלבה מקומות המלח נתונה בלשכת המלח ועל גבי הכבש כו׳ ואין זו לשכת המלח דהכא שנותנין בו מלח לכל קרבי קעזרה. ר׳ תר״י: בצפון דתנן שם לשכות. בדרום גר׳ בקמייתא גבי לשכת המלח וקריב ומדיחין ובלפון גר׳ בבתרייתא לשכת הגולה כו׳. וכן מוכחא סדרא דבסמוך דקתמר אזיל לדרום וטביל [וגייח] אלמא שער המים היה בגד לשכתו וכו׳ ומגדות גרס ליפסא חו הנרסא גרלה לרבי עיקר: שער הדלק. יש לפרש שדרך שם היו מכיחין אש לאתרכה: שער הקרבן. שמא דרך שם היו מביאין קרבנות: לבהדי פניא מדו עליה. שפוכר דהאתו עיתאתו וכרבי עקיבא: דאי ס״ד הני כהני שלוחי דידן נינהו. וא״ת יהא בנדרים פרק אין בין המודר (דף לה:) איבעיא לן אי שלוחי דידן אי שלוחי דרחמנא נינהו ולא איפשיטא ואמאי לא פשטיה ליה מהך ד״ל דלא נתה ליה לפשוט מדברי אתורא וכי האי גוונא פריכא בכמה מנינא (דף ח.) ובמתוכות (דף פט:) גבי אלמנה מן האירוסין יש לה כתובה שהיה יכול לחיים כן מדברי אמוראים:

עין משפט נר מצוה

צוה א ב מי׳ פ״ה מהל׳ בית הבחירה הלכה ח:
צו ג מי׳ פ״ו מהלכות כיאת מקדש הלכה יא:
צז ד מי׳ פ״ה מהלכות בית הבחירה הלכה ד:
צח ה שם הלכה ח:
צט ו שם פ״ח הלכה ח: ק ז מי׳ פ״כ מהלכות עבודת יום״כ הלכה ב:
קא ח שם הלכה ג: ט [מי׳ פ״ו מהלכות נדרים הלכה ה]:

מוסף רש״י

הני כהני. לענין הקרבת קרבנות, שלוחי דרחמנא נינהו. ולא שלוחי דידן, ונפקא מינה למודר הנאה מהן, שהכהן מותר להקריב קרבנותיו (קדושין כב:). שלוחי דידן. דבעלי קרבן (נדרים לה:).

רבינו חננאל

תנא ללמדו חפינה. אמר רב פפא ב׳ לשכות היו לו לכהן גדול אחת לשכת פרהדרין ואחת לשכת בית אבטינס אחת בצפון ואחת בדרום. אחת בצפון דתנן בסוף מדות שש לשכות היו בעזרה שלש בדרום לשכת המלח כו׳. שלש בצפון לשכת העץ לשכת הגולה לשכת הגזית. לשכת העץ אמר ר׳ אליעזר בן יעקב שכחתי מה היתה משמשת. אבא שאול אומר לשכת כהן גדול היתה אחורי שתיהן וגג שלשתן שוה הנה אחת בצפון. ואחת בדרום דתנן במדות פ׳ ראשון שבעה שערים היו בעזרה ג׳ בצפון וג׳ בדרום ואחד במזרחו שבדרום שער הדלק. שני לו שער הקרבן. שלישי לו שער המים. ותניא חמש טבילות ועשרה קדושין טובל כהן גדול ומקדש בו ביום וכולן בקדש אבית הפרוה חוץ מזו שהיתה בחול על גבי שער המים ובצד לשכתו היתה. נתברר כי שתי לשכות היו לכהן גדול, לשכת פרהדרין שהיהא) דרכה שבעת הימים שהיו מפרישין אותו מביתו. ולשכת בית אבטינס שהיו מלמדין אותו שם חפינה. ולא נתברר לנו בהדיא איזו היא בצפון ואיזו היא בדרום. אמרו לו אישי כהן גדול (אני ואתה ושליח) [אנו שלוחין] בית דין ואתה שלוחינו כו׳.

(ט) [מל״ל דר כה].

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com